

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

8.508 van 11 maart 2008
in de zaak X / IIde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Centraal-Afrikaanse nationaliteit, op 10 maart 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 8 maart 2008 van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken houdende het bevel tot teruggrijving, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 8 maart 2008.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 maart 2008 om 10 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. PHILIPPE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekende partij is op 8 maart 2008 in Zaventem aangekomen met de vlucht SN354 komende uit Yaoundé. Zij was vergezeld van een minderjarig kind voor wie zij een Frans paspoort voorlegt op naam van X. Bij navraag door de grenscontrole blijkt dat dit kind niet het

kind is van verzoekende partij doch reisde onder het paspoort van haar eigen kind met de Franse nationaliteit en zij dit Kameroens kind in opdracht van de ouders naar Frankrijk begeleidde.

Aan verzoekende partij werd op 8 maart 2008 een bevel tot teruggrijping betekend op basis van artikel 3 eerste lid 6° en 7° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit bevel wordt gemotiveerd door verwijzing naar het proces-verbaal van de luchthavenpolitie waarbij werd vastgesteld dat betrokkene een minderjarige begeleidde die zij onder de identiteit van haar eigen zoon naar Frankrijk wenst te brengen. De teruggrijping is voorzien op 12 maart 2008 om 10 uur.

Waar verzoekende partij opteert voor de Franse taal als “proceduretaal” dient er op te worden gewezen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Gedr. St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. (*Les Nouvelles*, deel IV, p. 737). Gelet op het voorgaande en het feit dat bestreden beslissing door het bestuur werd genomen in het Nederlands dient de Nederlandse taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd.

Vermits de bestreden beslissing niet werd genomen op vraag van de verzoekende partij doch op initiatief van de autoriteiten zonder dat zij zich tot deze autoriteit heeft gewend en enkel op vraag tot voorlegging van haar reisdocumenten werd het bevel op correcte wijze in het Nederlands opgesteld en zijn de artikels 41 en 42 van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken niet geschonden (*R.v.St.*, nr. 81.973, 2augustus 1999).

Overeenkomstig artikel 39/18 van de Vreemdelingenwet staat het verzoekende partij wel vrij om voor haar akten en verklaringen de taal te gebruiken welke zij verkiest. De raadsman die verzoekende partij bijstaat of vertegenwoordigt dient evenwel ter terechtzitting de proceduretaal te hanteren in zijn mondelinge toelichtingen (*Gedr. St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 123).

De griffier,

De voorzitter,

S. DE MUYLDER.

J. BIEBAUT.